

Jenko je torej Lenauov motiv precej izpremenil; oblak ni opominjavavec za nezvesto, ampak prenaša pozdrave zvesti dragi. Sklep pa prav rahlo spominja na zadnji verz v Heinejevi pesmi „Leise zieht durch mein Gemüt“¹⁾, v kateri naroča pesnik pesmici, da naj pozdravi njegovo rožo — drago: „Sag' ich lass' sie grüßen.“ — Sicer pa ima tudi Lenau motiv o pozdravu po oblaku še enkrat, a ne tako jasno kakor zgoraj, v pesmi „Nach Süden.“²⁾ Oblaki gredo proti jugu, na Ogrsko, in tam jih zamišljeno gleda — draga. — Od Jenka sta potem dobila ta „oblačni“ motiv Stritar³⁾ in dr. Krek.⁴⁾

Po svojem slogu spominja na Lanaua krasni sedmi „Obraz“:

Zelen mah obrasta	Póvej razvalina
Zrušene zidove,	V solncu zatemnela!
Veter skóž-nje diha	Kaj je moč človeška,
Žalostne glasove.	Kaj so njena dela?

I življenje naše,
Ki tak hitro teče,
Al so same sanje?
— Sanje — jek mi reče.⁵⁾

Primerjajmo s tem obrazom drugo pesem „In der Krankheit“:

Einsamkeit! mein stilles Weinen
Rinnt so heiß in deinen Schoß;
Doch du schweigst und hast nicht einen
Seufzer für mein trübes Los!
Legen schon die Jugendjahre
Abgeblüht mich auf die Bahre,
Wird kein Auge feuchten sich?
Wird kein Busen bänger schlagen,
Wenn sie mich zu Grabe tragen?
Liebt kein Herz auf Erden mich?
Heißer strömt es von der Wange:
Keines, keines! fühl' ich bange.⁶⁾

Paralelnost v prošnjah, nekako boječih, trepetajočih, in v trdem, kratkem, uničujočem odgovoru ni slučajna. Jenku je ugajala ta stilistiška oblika in jo je porabil; zato tudi ton nekoliko spominja na Lenaua. A koliko globlja je Jenkova ideja od Lenauove!

Ena izmed najlepših slik Jenkovih je s svojim čisto domačim okrožjem „Zimski dan“:

Solnce se od daleč skriva,
Vrana leta okrog hiše,
Tenek veter zunaj piše,
Tla pa debel sneg pokriva.

Tam na klanecu je vse živo,
Vkup so iz vasi otroci,
Vsak sení v premrli roci
Vozi, i drží se krivo.

Starec zre iz gorke hiše,
I spomín se mu posíli,
Dni premisslja, ki so bili,
I na tihem solze briše.¹⁾

Kdo bi mislil, da je Jenko snov za to tako domačo sliko — nasprotje med otroci in starcem — vzel od tujega pesnika. In vendar je tako. Snov, a

BOLGAR.

tudi samo to, je dobil od Lenaua. Zanimivo je primerjati z Jenkovo pesmijo Lenauovega „Starca“ (Der Greis):

Durch Blüten winket der Abendstern,
Ein Lüftchen spielt im Gezweige;
Der Greis genießt im Garten so gern
Des Tages süße Neige.

Dort seine Enkel, sie jagen frisch
Im Grase hin und wieder;
Die Vöglein singen im Gebüsch
Nun ihre Schlummerlieder.

Da schlängelt der schnelle Kinderkreis
Sich blühend durch blühende Bäume,
Sie gaukeln um den stillen Greis
Wie selige Jugendträume.

¹⁾ Jenko, Pesmi, 1865, str. 94.

¹⁾ Heine, Neue Gedichte, „Neuer Frühling“, št. 6.; gl. n. d., II., zv., str. 11.

²⁾ Lenau, n. d., I. zv., str., 3—4.

³⁾ Gl. „Oblaček“ Jos. Stritarja zbrani spisi, I. zv., str. 15.

⁴⁾ Gl. najboljše v Aljaževi „Pesmarici“, I. zv., str. 123—124.

⁵⁾ Jenko, Pesmi, 1865, str. 49.

⁶⁾ Lenau, n. d., I. zv., str. 119.